

บทที่ 3

กรีนพีซ : ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

ก่อนที่จะอธิบายถึงกระบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่มกรีนพีซ ในบทที่ 3 นี้จะนำเสนอเกี่ยวกับประวัติและความเป็นมาขององค์กร, ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่กรีนพีซรณรงค์, เป้าหมายและคุณค่าหลักขององค์กร, โครงสร้างขององค์กร และ ลักษณะการรณรงค์ของกรีนพีซทั้งในระดับสากลและในประเทศไทย ดังนี้

กรีนพีซคืออะไร¹

กรีนพีซ (Greenpeace) เป็นองค์กรรณรงค์สิ่งแวดล้อมอิสระที่ใช้การเผชิญหน้าอย่างสันติ เพื่อเปิดโปงปัญหาสิ่งแวดล้อมและผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาอันนำไปสู่อนาคตที่ยั่งยืน

ประวัติความเป็นมาของกรีนพีซ²

ที่รัฐแวนคูเวอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา นาย Bohlen และภรรยาได้เข้าร่วมกลุ่มเคลื่อนไหวอย่างสันติ ช่วยเหลือเหล่าทหารเกณฑ์มาหลบภัยที่บ้านของเขา และเนื่องจากความตื่นตัวที่มีมากขึ้นของกลุ่มเคลื่อนไหวนี้เอง ทำให้ระหว่างที่ Bohlen เดินทางต่อต้านการทำสงครามในปี 1967 อยู่นั้น เขาก็ได้พบกับคู่สามีภรรยาสมาชิกกลุ่ม Quaker คือ นาย Irving และนาง Dorothy Stowe

Irving ก็ได้แนะนำให้ Bohlen ได้รู้จักกับกลุ่ม Quaker ซึ่งมีแนววิธีการต่อต้านแบบ “พยานรู้เห็น (Bearing Witness)” หรือเป็นวิธีการต่อต้านแบบสันติวิธี (passive) โดยใช้คนเข้าไปขัดขวางการปฏิบัติ ในสถานทีนั้นจริงๆ ทั้งนี้ Bohlen และ Stowe ก็ได้เข้าเป็นสมาชิกของ Sierra Club สาขาประเทศแคนาดา ซึ่งเป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยมของสหรัฐอเมริกา ต่อมาในปี 1969 หลังจากที่ได้เข้าร่วมต่อต้านปกป้องสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาระยะหนึ่งแล้ว ทั้งสองคนเริ่มมองไปที่ปัญหา

¹ รายละเอียดในการใช้เสนอเกี่ยวกับเรื่อง ความหมาย, งานรณรงค์, เป้าหมายของกรีนพีซนั้น นำมาจากเอกสารแนะนำองค์กรและการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครที่อยู่มานาน

² สรุปความจากหนังสือเรื่อง The Greenpeace Story โดย Michael Brown & John May (1989)

การทดลองอาวุธนิวเคลียร์ที่ Amchitka ซึ่งทั้งสองเห็นว่าควรจะต้องทำให้ประเด็นนี้เป็นที่รู้จักกันให้ทั่วสหรัฐอเมริกาว่า ขณะนี้ที่แคนนาดากำลังมีการประท้วงเรื่องนิวเคลียร์นี้อยู่

Bohlen ได้กล่าวไว้ว่า “ Marie และฉันรู้สึกหงุดหงิดมากที่กลุ่ม Sierra ไม่ได้ทำอะไรเลยที่บ่งบอกถึงการต่อต้านการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ และในสหรัฐอเมริกาเอง สื่อต่างๆก็ไม่ได้รายงานการประท้วงของนักศึกษาที่นี้แต่อย่างใด ในขณะที่ Marie ก็บอกฉันว่า เมื่อตอนปี 1958 กลุ่ม Quakers ได้พยายามที่จะแล่นเรือ Golden Rule เข้าไปใกล้กับเกาะ Bikini Atoll ในทะเลแปซิฟิกได้ เพื่อต่อต้านการทดลองระเบิดไฮโดรเจนในบรรยากาศ แต่เรือก็ถูกจับเสียก่อนในฮาวาย ก่อนที่จะไปถึงที่หมาย สื่อต่างๆ ให้ความสนใจกับเรื่องนี้อย่างมาก Maria ยังบอกอีกว่าทำไมพวกเราไม่หาเรือสักลำแล้วไปที่นั่น (Amchitka) กันล่ะ ฉันชอบความคิดของ Marie นี้ ต่อจากนั้นนักข่าวก็โทรมาถามถึงการทำงานเพื่อสิ่งแวดล้อมของเราเพื่อเอาไปเขียนข่าว ฉันก็เลยบอกพวกเขาไปว่าพวกเรากำลังมีความคิดบ้างว่าจะแล่นเรือไปที่หมู่เกาะ Aleutian เพื่อไปต่อต้านการระเบิดที่นั่น และในวันรุ่งขึ้นทั้งหมดนั้นก็เป็นอย่างแน่นอนหน้าหนังสือพิมพ์ทันที”

หนังสือพิมพ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 1970 พาดหัวข่าวว่า “กลุ่ม Sierra Club วางแผนที่จะขัดขวางการระเบิดนิวเคลียร์” แต่กลุ่ม Sierra Club ของสหรัฐอเมริกาออกมาปฏิเสธข่าวนี้ของสาขาแคนนาดาว่า พวกเขาชอบที่จะดำเนินการแบบวิธีเป็นกลางและอนุรักษ์นิยมทั่วไปมากกว่า ทำให้ Bohlen, Stowe และ Paul Cote นักศึกษาวิชากฎหมายจากมหาวิทยาลัย British Columbia สร้างกลุ่มคณะกรรมการ Don't Make A Wave ขึ้นมาโดยยืมสโลแกนนี้มาจากกลุ่มที่ประท้วงปิดชายแดนในปี 1969 ที่มีจุดมุ่งหมายต่อต้านการทดลองที่ Amchitka นี้เช่นกัน

Bohlen และ Patrick Moore นักศึกษานิเวศวิทยา มหาวิทยาลัย British Columbia ได้พยายามที่จะเข้าร่วมการชุมนุมประชาชนที่ Alaska ซึ่งจัดขึ้นเพื่อที่จะชักจูงให้ AEC หยุดการทดลองระเบิด Cannikin แต่วัตถุประสงค์จริงๆ แล้วพวกเขาต้องการหาเรือที่จะนำไปเป็น “พยานรู้เห็น” ที่ Amchitka โดย Cote ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเดินเรือทำหน้าที่หาเรือที่พอจะนำไปใช้ได้ ส่วน Stowe ก็อาสาที่จะหาเงินเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการออกเรือและหาลูกเรือ และจากการไปประชุมที่โบสถ์ Unitarian บนถนนเลขที่ 49 ในแวนคูเวอ์นั่นเอง พวกคณะกรรมการก็ได้ค้นพบว่าชื่อของกลุ่มอื่นๆ ล้วน กะทัดรัด มีพลังและความหมายในตัวของมันเอง บ่งบอกถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างแพร่หลายในทุกๆที่

แต่จากชื่อกลุ่มที่ Bohlen ตั้งให้กับคณะกรรมการที่ว่า “Don't Make A wave Committee” นั้น มีหลายคำมากเกินไป อีกทั้งหากคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ จะไม่สามารถรู้ได้

เลยว่าคำพวกนี้หมายถึงอะไร ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามคิดหาคำใหม่ ที่เข้าใจง่ายกว่านี้ และคน
 ทั่วๆไปก็สามารถที่จะเข้าใจได้ด้วย

แม้ว่าจะมีคำต่างๆ ที่ถูกคิดขึ้นมาอย่างมากมาย แต่คำของ Bill Darnell คนงานหนุ่ม
 ชาวแคนาดาที่ทำงานให้กับทางสังคม (a young Canadian social worker) ผู้ซึ่งคิดค้นผลสมคำ
 ที่มีความหมายเกี่ยวกับทั้งโลกและการต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ขึ้นมาแทนคำเดิม เป็นคำที่เป็นแรง
 บันดาลใจ สามารถใช้ในการต่อต้านทางสิ่งแวดล้อมได้ทุกเมื่อ เพราะฉะนั้นคำว่า "Greenpeace"
 จึงเกิดขึ้นมา

ภาพที่ 1 ลูกเรือกลุ่มแรก - จากชาย Hunter, Moore, Cummings, Mercalfe, Birmingham และ
 ด้านล่าง Fineberg, Thurston, Bohlen, Simmons, Darnell และ Cormack

จากปี ค.ศ.1971(พ.ศ.2514)ที่นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกลุ่มเล็กๆจากแวนคูเวอร์แคนาดา
 ผู้เชื่อมั่นในแนวทางการเป็นประจักษ์พยานในที่เกิดเหตุได้เช่าเรือเล็กมุ่งหน้าสู่เกาะฮัมซิดกานอก
 ชายฝั่ง อลาสก้าเพื่อต่อต้านการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ของสหรัฐอเมริกา แม้เรือเล็กนั้นจะไปไม่
 ถึงจุดหมายเพราะถูกเรือลาดตระเวนชายฝั่งของสหรัฐ จับกุม แต่ก็นับว่าบรรลุดัตถประสงค์เพราะ
 การกระทำของพวกเขาเข้ากลายเป็นข่าวใหญ่ไปทั่วโลก และนำไปสู่การก่อตั้งกรีนพีซ จากจุดเริ่มต้น

การต่อต้านการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ ได้ขยายการรณรงค์ไปในด้านอื่นๆอย่างกว้างขวางขึ้น เช่น ขยะสารพิษ ฝนกรด การล่าจิงโจ้ การใช้อาวุธนิวเคลียร์ทางทะเล การล่าปลาวาฬ มลพิษในมหาสมุทร และอื่นๆที่เป็นการคุกคามธรรมชาติ ปัจจุบันกรีนพีซนับเป็นองค์กรรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพในการทำงานมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกมีสาขาอยู่กว่า 40 ประเทศทั่วโลก โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ กรุง อัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์

งานรณรงค์ของกรีนพีซทั่วโลกมีทั้งหมด 6 ประเด็นปัญหาคือ

1. มหาสมุทร เช่น เรื่องการจับปลามากเกินขนาดในมหาสมุทร ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศในทะเล รณรงค์ให้มีการหยุดการใช้เรือลากอวนขนาดใหญ่ในทะเล นอกจากนี้ยังรณรงค์เพื่อรักษาชีวิตปลาวาฬ ด้วย
2. ป่าดึกดำบรรพ์ เนื่องจากป่าดึกดำบรรพ์มากกว่า 80% ของโลกได้ถูกทำลายลง และพื้นที่ป่าที่เหลืออยู่ถูกคุกคามจากบริษัททำไม้ที่มุ่งเน้นแต่ผลกำไรระยะสั้น กรีนพีซได้ทำการรณรงค์เพื่อหยุดยั้งการถูกทำลายของป่าดึกดำบรรพ์
3. พลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่างภาวะโลกร้อนนั้น มีสาเหตุมาจากการเผาผลาญน้ำมัน ถ่านหิน และก๊าซ ได้ทำอันตรายต่อระบบภูมิอากาศตามธรรมชาติ กรีนพีซได้รณรงค์เพื่อผลักดันให้เลิกใช้พลังงานฟอสซิลในขณะเดียวกันก็ได้เสนอพลังงานทางเลือกที่ไม่ทำลายชั้นบรรยากาศ เช่น พลังงานลม , พลังงานแสงอาทิตย์
4. สารพิษ ที่มีอันตรายที่สุดในสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันนี้ คือ สารพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งจะตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นระยะเวลายาวนาน กรีนพีซได้รณรงค์เพื่อที่จะหยุดการใช้พลาสติก PVC ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดสารพิษตกค้างที่ใหญ่ที่สุด
5. นิวเคลียร์ ในปัจจุบันกรีนพีซรณรงค์เพื่อหยุดการผลิต การพัฒนา และการนำอาวุธนิวเคลียร์ไปใช้รวมถึงการสนับสนุน ข้อตกลงเพื่อบรรลุการหยุดใช้นิวเคลียร์ในอนาคตที่ผ่านมากกรีนพีซได้รณรงค์เพื่อหยุดการใช้นิวเคลียร์ทุกประเภทนับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์กรจนถึงปัจจุบัน
6. การดัดแปลงพันธุวิศวกรรม สินค้าหลายหลายชนิดที่วางขายในปัจจุบันมีส่วนผสมของสิ่งมีชีวิตที่มีการดัดต่อพันธุกรรม(GMO)ส่วนผสมเหล่านี้จะก่อให้เกิดการปนเปื้อนในระดับพันธุกรรมไปสู่ระบบนิเวศ ซึ่งไม่สามารถทำกลับให้เป็นเหมือนเดิมและอาจ

ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ กรีนพีซจึงได้รณรงค์เพื่อหยุดการปนเปื้อนของสิ่งมีชีวิต
ที่มีส่วนผสมดังกล่าวและสนับสนุนการเปลี่ยนไปสู่การเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืน

เป้าหมายขององค์กรหรือ คุณค่าหลักขององค์กร

1. ความเป็นอิสระอย่างแท้จริง โดยทางองค์กรจะไม่รับเงินจากรัฐบาล บริษัทเอกชน
หรือพรรคการเมืองใดๆทั้งสิ้น
2. รณรงค์แบบเผชิญหน้าอย่างสันติวิธี เพราะเชื่อว่าการใช้ความรุนแรงใดๆเป็นสิ่งไม่
ถูกต้องและจะไม่ทำให้บรรลุเป้าหมายใดๆ การประท้วงอย่างสันติวิธี จะช่วยเพิ่มความตระหนัก
และนำมาซึ่งความคิดเห็นของประชาชนมายังผู้มีอำนาจตัดสินใจ
3. ประจักษ์พยานในที่เกิดเหตุ เพื่อบอกกล่าวสิ่งที่เกิดขึ้นสู่สาธารณะชน
4. ทางเลือกและทางออกของปัญหา องค์กรกับผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่างๆร่วมกัน
ทำวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ เพื่อหาสาเหตุ ผลกระทบ และทางออกของ
ปัญหาสิ่งแวดล้อม
5. พลังตลาด เจ้าหน้าที่ รณรงค์ด้านการเมือง และภาคเอกชนขององค์กรได้เข้าร่วม
ประชุมกับรัฐบาลและภาคอุตสาหกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่าในการตัดสินใจใดๆได้มีการ
นำประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเข้าไปร่วมพิจารณา
6. เผยแพร่ข่าวสาร ทีมงานด้านสื่อมวลชนและการสื่อสารที่เข้มแข็งเป็นส่วนสำคัญใน
การเผยแพร่ข่าวสาร
7. ทำงานร่วมกัน กรีนพีซทำงานร่วมกันกับองค์กรภาคประชาชนอื่นๆในการรณรงค์
นอกจากนี้ยังทำงานในระดับรากหญ้ากับคนท้องถิ่นรวมถึงการสนับสนุนอาสาสมัครในการทำงาน
ในทุกระดับ

กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประวัติ Greepeace ในประเทศไทย³

กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1998 (พ.ศ.2541) เมื่อ กรีนพีซสากล ตัดสินใจขยายการรณรงค์เข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเริ่มจากการทำวิจัยถึง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาต่างๆในประเทศแถบภูมิภาคนี้ รวมถึงศึกษาความเหมาะสมในการ จัดตั้งสำนักงานประจำภูมิภาคด้วย

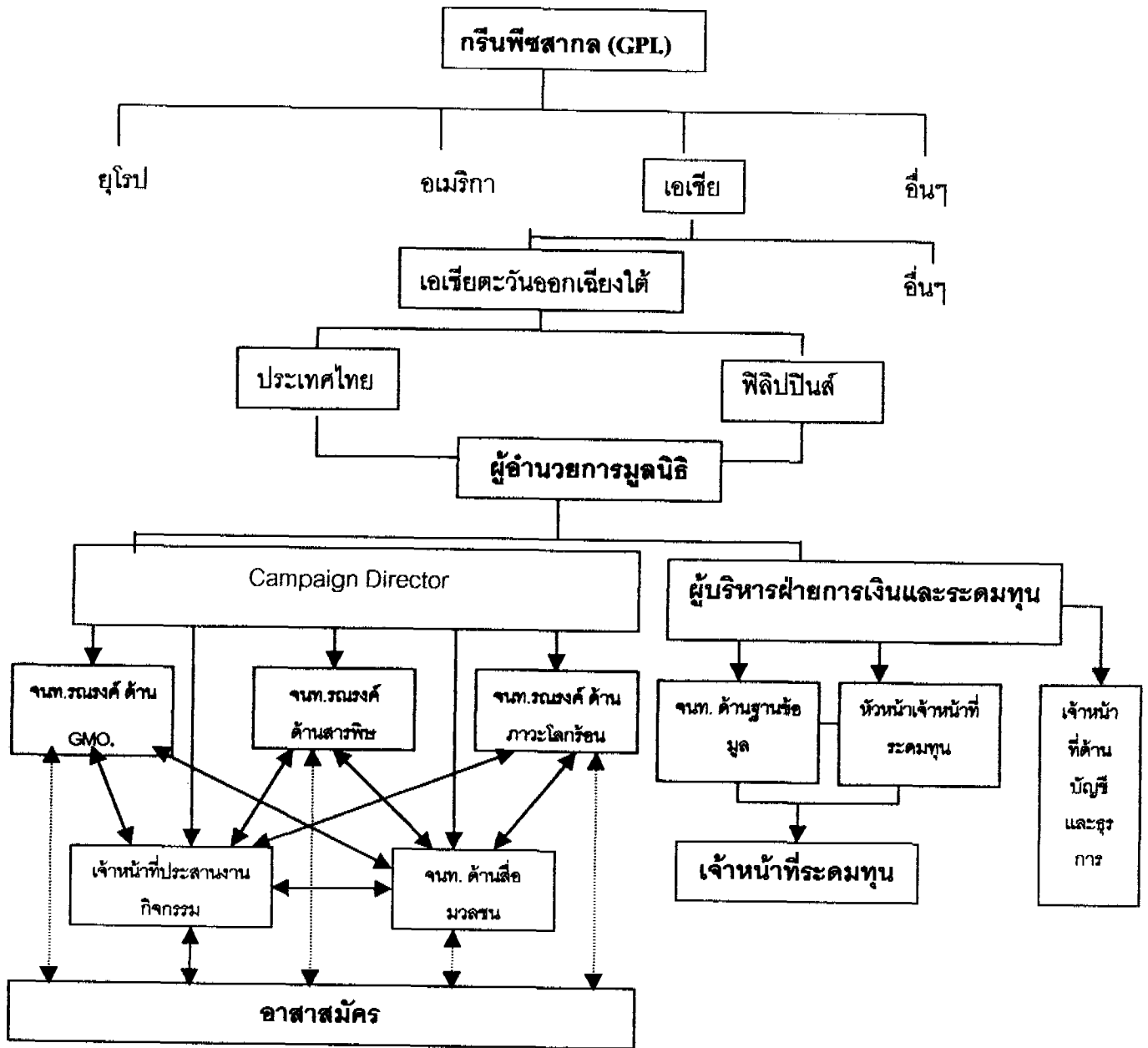
ในปี ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542) ได้มีโครงการของกรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้น อย่างเป็นทางการ โดยมีนักพัฒนาเอกชน ของประเทศไทย และ ฟิลิปปินส์ มาทำงานร่วมกัน และ เปิดรับอาสาสมัครบางส่วน จากนั้นมีโครงการนำ เรือ เรนโบว์วารีเออร์ (Rainbow Warrior) มาทำการรณรงค์ในภูมิภาคนี้ โดยประเด็นที่ทำการรณรงค์ก็คือ ด้านสารพิษ ซึ่งสถานการณ์ช่วง ปี 2542 ขณะนั้น ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม สหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา ซึ่งตรงกับสมัยที่นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น กรีนพีซได้เรียกร้อง ที่ประชุม โดยเสนอให้มีการยุติการค้าสารพิษ และมีการเข้มงวดด้านการค้ากากสารพิษเพิ่มมากขึ้น ด้วย การรณรงค์ในโครงการ กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ครั้งนี้ได้เล่นเรือเรนโบว์ รณรงค์ไป ยังพื้นที่ต่างๆของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น จังหวัดภูเก็ต และ ที่เกาะสมุย ในเรื่องปัญหาเตาเผา ขยะ และได้แวะไปที่ บ่อนอกบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับชาวบ้านและติดตามปัญหาการสร้างโรงงานไฟฟ้าถ่านหินที่นั่น และมาสิ้นสุดการรณรงค์ที่ กรุงเทพมหานคร โดย ร่วมรณรงค์กับองค์กรต่างๆ เพื่อทำการยื่นหนังสือเสนอให้แหล่งเงินทุนระหว่างประเทศ อย่าง ADB และ JBIC ยุติการให้เงินกู้โครงการทำลายสิ่งแวดล้อม การรณรงค์ในครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้น ในการสร้างพันธมิตร และ ทำความรู้จักกับองค์กรต่างๆที่ทำงานรณรงค์เคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

จากนั้นในช่วงเริ่มแรกยังไม่ได้มีกิจกรรมอะไรเป็นรูปธรรมมากมายนัก จะมีเพียงแต่ การทำงานวิจัยที่ศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย และมีอาสาสมัครที่เป็นนักศึกษาช่วยเหลือ เพียงไม่กี่คน งานกิจกรรมมักจะเป็นแบบโครงการให้ความรู้และทำงานร่วมกับคนในท้องถิ่น ต่อ มาได้มีการเข้าห้องสำนักงานติดต่อประสานงานกับกรีนพีซสากลโดยมีเจ้าหน้าที่เพียง2-3 คนเท่านั้น และงานรณรงค์ก็มีการขยายมากขึ้นมีการรับสมัครเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร รวมถึงผู้บริหาร

³ ข้อมูล จากการพูดคุยกับอาสาสมัครที่อยู่มานานและทำกิจกรรมกับองค์กรอย่างต่อเนื่อง พฤศจิกายน 2546 และจากการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ มีนาคม 2547 , เมษายน 2548 .

องค์กรที่จะมาบริหารงานในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างเป็นทางการ ในปีพ.ศ. 2544 ได้ทำการจดทะเบียนเป็นมูลนิธิในนาม “มูลนิธิสันติภาพเขียว” ทำการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีสำนักงานหลักอยู่ที่ กรุงเทพฯ (ประเทศไทย) และ กรุงมะนิลา(ประเทศฟิลิปปินส์) ทำการรณรงค์ประเด็นสิ่งแวดล้อมทั้งหมด 3 เรื่องคือ 1. สารพิษ 2. ภาวะโลกร้อน 3. พันธุวิศวกรรม โดยยึดหลักการคุณค่าและเป้าหมายหลักเช่นเดียวกับกรีนพีซกว่า 40ประเทศทั่วโลก ในภูมิภาคนี้มีเพียงในประเทศไทยที่ทำการระดมทุนเพื่อหาผู้สนับสนุนการทำงานขององค์กรจากประชาชนทั่วไป โดยเมื่อตั้งแต่ปีพ.ศ.2544 มีผู้สนับสนุน (Supporter) เพียง300คน แต่ปัจจุบัน มีจำนวน 20,000 คน(ข้อมูลดังกล่าวถึง เดือนมีนาคม 2548) มีอาสาสมัครร่วมทำกิจกรรมกับทางองค์กรกว่า 100 คน และเมื่อต้นปี พ.ศ. 2547 ได้มีการเพิ่มประเด็นรณรงค์เพิ่มอีก 1 เรื่องคือ ป่าไม้ดึกดำบรรพ์ แต่การทำงานนั้นจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ที่ประเทศอินโดนีเซียเพียง1คนและอาสาสมัครบางส่วน เนื่องจากในภูมิภาคนี้มีเพียงประเทศอินโดนีเซียเท่านั้นที่ยังคงหลงเหลือป่าดึกดำบรรพ์อยู่

โครงสร้างองค์กร(ในประเทศไทย)

- ↔ หมายถึงการประสานงานระหว่างบุคคลโดยตรง
- ↔ หมายถึงการประสานงานระหว่างบุคคลโดยอ้อม

ลักษณะการรณรงค์

1. ให้ความรู้กับประชาชนทั่วไปโดยการแจกเอกสารรณรงค์ เช่น คู่มือจ่ายตลาดสินค้าปลอดภัย จีเอ็มโอ หรือ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการเก็บตัวอย่างอากาศเสีย
2. แขนงป้ายผ้าในจุดที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่ประชาชนเห็นได้ชัดเจนเพื่อเรียกร้องให้หยุดการทำลายสิ่งแวดล้อมในบริเวณดังกล่าว
3. ชับเรื่อถือธงรณรงค์ในแม่น้ำหรือทะเลในพื้นที่ปัญหาเพื่อเรียกร้องให้หยุดการทำลายสิ่งแวดล้อมในจุดหรือบริเวณนั้น
4. จัดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบและผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. ยื่นหนังสือถึงผู้มีอำนาจในการเรียกร้องให้หยุดการทำลายสิ่งแวดล้อม
6. ในการรณรงค์ทุกเรื่องขององค์กรมีการอบรมการรณรงค์แบบสันติวิธีให้กับอาสาสมัครทุกคน และในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทางองค์กรจะมีการประชุมอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่เพื่อถามถึงความสมัครใจและบอกเหตุผลที่มาในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งรวมถึงผลกระทบที่จะมีต่อตัวผู้เข้าร่วมให้ทราบก่อนทุกครั้งก่อนทำกิจกรรมใดๆ

สรุปท้ายบท

ในบทนี้แสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆที่มีความคิดที่จะปกป้องสิ่งแวดล้อม และ มีความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาโดยใช้หลักสันติวิธี จนทำให้เกิดเป็นหลักการและเป้าหมายหลักในการดำเนินการของกลุ่มกรีนพีซที่ยึดถือปฏิบัติเหมือนกันกว่า 40 ประเทศทั่วโลก อีกทั้งมีโครงสร้างการทำงาน และประเด็นในการรณรงค์เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ครอบคลุมในทุกด้านอีกด้วย